

عنوان مقاله:

تحلیل جامعه شناسانه وقوع انقلاب اسلامی؛ با تاکید بر نظریه محرومیت نسبی تد رابرت گر و اندیشه های امام خمینی (ره)

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش سیاسی، دوره 12، شماره 23 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

سیدجواد امام جمعه زاده - دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه اصفهان

علی ابراهیمی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

بررسی تحولات و وقایع ایران قبل از انقلاب اسلامی مبین این قضیه است که سیاست های توسعه زا و شبه مدرنیسم پهلوی به جای هدف قرار دادن رضایت اجتماعی و رفاه اقشار مختلف جامعه، درصدد ضربه زدن و ادغام اجباری سیاسی آن ها گام بر می داشت. این بررسی با تمسک بر چارچوب نظری محرومیت نسبی نمایان می سازد. که جهت گیری های کلی سیاست های رژیم پهلوی از دهه 1330، در آنچه می توان از آن به عنوان مشکل تله بنیان گذار یاد کرد، باعث محرومیت نسبی مردم شده که زمینه را برای نارضایتی و خشم آن ها به عنوان شرط لازم برای وقوع انقلاب فراهم می کرد. با توجه به عدم تناسب میان دولت و جامعه، دیدگاه تجددگرایانه اسلامی امام خمینی (ره) به مثابه شرط کافی، زمینه را برای وقوع انقلاب سیاسی در جهت سمت گیری استقلال، آزادی و جمهوری اسلامی موردنظر مردم درک ایتلاف چند طبقه ای به وجود آورد. بدین سان مقاله حاضر به روش کیفی و با رویکرد توصیفی تحلیلی، ابتدا به تشریح نارضایتی و ناکامی اقشار جامعه در قالب محرومیت نسبی می پردازد. سپس تلاش می کند تا به ارایه تحلیلی از منظر جامعه شناسی سیاسی در ارتباط با منشا و علل این نارضایتی در دوره پهلوی دوم مبادرت ورزد در نهایت نشان داده خواهد شد که دیدگاه متجددانه اسلامی امام خمینی (ره) به مثابه کنش یار و سیاست مداری پسا حیاتی به ترسیم انقلاب اسبابی همت گماشته است.

کلمات کلیدی:

رژیم پهلوی، محرومیت نسبی، تله بنیان گذار، امام خمینی (ره)، وقوع انقلاب اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832960>

